

MARKT IJMUIDEN

Van dag tot dag

Per kg werd genoteerd: grote tong f 5-5,10, grootmiddel tong f 4,90-5,28, kleinmiddel tong f 5,28-5,54, tong 1 f 6,20-6,48, tong 2 f 5,80-6, tarbot 1 f 4,80-5 tarbot, 2 f 3-3,25, tarbot 3 f 2,50-2,75, tarbot 4 f 2-2,20, griet 1 2,25-2,50, griet 2 f 1,80-2, heilbot f 3,40-4,20.

Per 40 kg: grote schol f 14-22, middel schol f 13-17,50, kleine schol f 12-16, grote schelvis f 34-37, grootmiddel schol f 33-38,50, kleinmiddel schol f 30-40, schelvis 1 f 21-37,50, schelvis 2 f 20,50-27, kabeljauw middel 32-38, kabeljauw 1 f 32-36, koolvis middel f 15-17,50, koolvis 1 f 16-19, schar f 15-24, bot f 4,50, gestripte wijting f 25-37, dichte wijting f 30-32.

Per 100 kg: grote kabeljauw f 100-110, koolvis groot f 37-45.

Per 50 kg: verse haring f 11-12, verse makreel 9-22.

Er waren 100 kantjes gezouten haring aan de markt, per kantje steurharing werd f 27-32 betaald.

*** VISHANDEL** centr. Antw., frigot., hl huis, voordel. huur, winst 12.000 F. 60.000 F. **ALG. WOONZORG**, Kipdorp 32. (5060V)

ONDERMAATSE VIS

Boete geëist tegen

D. Gouda

De officier van justitie in Haarlem heeft een boete van 500 gulden geëist tegen de directeur van de N.V. Batavia te IJmuiden, de heer D.J. Gouda. In november 1962 was bij steekproeven op de lading van de vriestrawler Egmont gebleken dat 43 procent van de bijvangst (wijting) uit ondermaatse vis bestond.

De verdediger, mr J.W. Crefeld vroeg ontslag van rechtsvervolging. Hij citeerde artikel 66 van de grondwet. Volgens dit artikel zijn de Nederlandse wetsbepalingen onverbindend als zij in strijd komen met door Nederland onderschreven internationale konventies.

Volgens het verdrag van Londen mag tien procent van het « niet voor menselijke consumptie in de vorm van vis bestemde gedeelte » van de vangst ondermaats zijn.

*** TE KOOP : Nederlands vissersvaartuig. Prima motor 200 PK.** (goedkope prijs). Z.w. Reigersstr 6, Katwijk-aan-Zee (Holland) Tel. 5285 of 2586. (5056V)

In ons nummer van vorige week vingen wij aan met het overzicht van de visserijindustrie binnen het kader van de Gemeenschappelijke. Volledigheidshalve vermelden wij hier nogmaals dat wij dit artikel ontleen aan het Franse visserijtijdschrift « La Pêche Maritime » en de auteur de heer Van der Kimpen is, sekretaris van administratie bij de Bedrijfsraad voor de Zeevisserij.

In huidig nummer publiceren wij thans het vervolg en slot van dit artikel.

DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISSERIJPOLITIEK

Het Verdrag van Rome voorziet ook voor de landbouw- en visserijsector de uitwerking van een gemeenschappelijke politiek, gezien, wegens de specifieke problemen en de staatssteun in de verschillende ledenstaten, de algemene stipulaties van het verdrag niet volstonden om een gemeenschappelijke politiek in te voeren in deze sectoren.

Voor bepaalde takken van de landbouw werd reeds een gemeenschappelijke politiek uitgewerkt. Nochtans kon men nog niet komen tot een gemeenschappelijke visserijpolitiek, tengevolge van onenigheden over het feit dat Groot-Brittannië en de Scandinavische landen, gezien het invoer-karakter van de E.E.G., moesten deelnemen aan de besprekingen. Tenslotte kon toch bereikt worden dat in de loop van het eerste semester 1964 een gemeenschappelijke visserijpolitiek zou uitgewerkt worden.

De doelstellingen van deze politiek zijn de volgende: rationalisatie en verhoging van de rentabiliteit, alsook een verhoging van de verdiensten in de belanghebbende sectoren en een regelmatige bevoorrading van de markt tegen billijke prijzen. Anderzijds dient men ook de discriminatie tussen de producenten en/of verbruikers te vermijden.

Men beschikt nog niet over aanwijzingen nopens de vorm van de toekomstige visserijpolitiek. Niettemin kan men refereren op de drie marktorganisatievormen welke uitgewerkt werden voor bepaalde landbouwproducten.

De basisprincipes van deze drie marktorganisaties zijn:

— De vrije doorvoer van waren binnen de grenzen van de E.E.G.

— Een gemeenschappelijk prijsniveau dat geleidelijk zal verwezenlijkt worden.

— Een gemeenschappelijke handelspolitiek ten overstaan van derde landen.

De visserijmiddelen hebben reeds menigmaal de aandacht gewijd aan de toekomstige gemeenschappelijke visserijpolitiek: « Europeche » heeft in de schoot van deze redersorganisatie reeds verscheidene resoluties aanvaard nopens deze politiek en deze voorgelegd aan de E.E.G.-autoriteiten en de verschillende nationale instanties.

X X X

Voor wat de gemeenschappelijke visserijpolitiek betreft in het algemeen, kan men melding maken van de resoluties nopens de nomenclatuur van de vis en de reglemente-

BUITENLAND

De visserij-industrie in de Gemeenschappelijke Markt

ring van kwaliteit en staatssubventies.

De resolutie nopens de nomenclatuur van de vis en de reglementering van de kwaliteit bevelen een gemeenschappelijke reglementering aan van de gezondheidscontrole en de kwaliteitscontrole, welke zou toegepast worden voor de nationale produkten, de ingevoerde produkten en de innerlijke handel. De controle zou kunnen bijdragen tot de opvoeren van de afzetgebieden en het verstevigen van de concurrentie ten overstaan van derde landen.

De resolutie betreffende de staatssubventies aan de visserijindustrie in de ledenstaten is te vinden voor de oprichting van een inventaris van de rechtstreekse en onrechtstreekse subventies, evenals voor de stichting van een gemeenschappelijk subventie-systeem door de Europese commissie, teneinde te verhelpen aan de ontoereikende rentabiliteit in de produktiesector. Men zou eveneens de aandacht moeten wijden aan de subventies welke toegekend worden in derde landen, teneinde te vermijden dat deze subventies de invloed van het gemeenschappelijk buitentarief zouden neutraliseren.

Voor wat de interne organisatie van de E.E.G. betreft is de Europeche van oordeel dat de organisatie van de markt dient uitgewerkt te worden tot een beperkt aantal vissoorten. Deze organisatie zou vooral betrekking hebben tot een systeem van minimumprijzen, die zou geharmoniseerd worden tussen de ledenstaten.

Een resolutie over de harmonisatie van de sociale wetgevingen beveelt een enquête aan nopens de sociale voorwaarden van de vissers der partnerlanden. Deze enquête zou als basis dienen voor de uitwerking van een harmonisatieprogramma van de sociale wetgevingen.

Wij menen dat wij hier niet de verschillende resoluties van Europeche dienen aan te halen omdat wij reeds bij herhaling hiervan melding hebben gemaakt in onze kolommen.

Samenvattend mogen we zeggen dat het Europeche-standpunt ten overstaan van de E.E.G. de volgende is: de uitwerking van de gemeenschappelijke subventies en afschaffing van nationale subventies, harmonisatie van de sociale wetgevingen, gemeenschappelijke actie ten voordele van de uitbreiding van het visverbruik.

DE VISSERIJ IN DE E.E.G. EN DE E.V.A.

De afschaffing van het gemeenschappelijk douanetarief en de toekomstige gemeenschappelijke vis-

serijpolitiek zullen natuurlijk de remming van de E.E.G.-invoeren voor gevolg hebben, afkomstig van de uitvoerlanden van de E.V.A., en nl. Noorwegen, Denemarken, Zweden en Portugal.

Anderzijds zal de afschaffing van de kwantiteitsbeperkingen binnen de E.V.A. de verdwijning van de douanerechten voor bepaalde visprodukten, zoals bevroren en verse visrepen, garnalen, enz... voor gevolg hebben. Dit zal ondermeer de invoeren in Groot-Brittannië vergemakkelijken, die zeker de voornaamste markt is van West-Europa voor de visprodukten.

Het vormen van deze twee economische blokken zou dus een verhoogde druk van de visinvoeren in Groot-Brittannië ten nadele van de nationale industrie voor gevolg hebben. De aansluiting van de lidstaten van de E.V.A. tot de E.E.G. zou in ieder geval de uitbreiding van de « Europese Markt » in de hand gewerkt hebben en een oplossing gebracht hebben voor het probleem van de handel in visprodukten. Nochtans heeft het falen van de besprekingen, tijdens het voorbije jaar een punt gezet achter de verwachtingen van de Britse visserijindustrie, die echter onmiddellijk 'n andere oplossing heeft gezocht.

Tengevolge van de veelvuldige drukkingen lieten de Britten uitschijnen dat zij het niet onmogelijk achten dat in 1964 zou overgegaan worden tot de uitbreiding van hun visserijgrenzen. Dit is ondertussen geschied na de besprekingen tijdens de conferentie van Londen die vorige week besloten werd.

DE BESPREKINGEN IN HET KADER VAN DE G.A.T.T.

De besprekingen die zullen plaatsgrijpen in het kader van de G.A.T.T. op basis van de Trade Expansion Act zullen het derde deel vormen van de onderhandelingen nopens de gevolgen van de afschaffing van het gemeenschappelijk toltarief over de wereldhandel.

De Trade Expansion Act, een Amerikaanse wet, geeft aan de President van de Verenigde Staten de macht de nationale toltarieven van 50 % te verminderen en in bepaalde gevallen zelfs meer. De onderhandelingen, op basis van deze wet, kunnen dus belangrijke gevolgen hebben: in toepassing van de clause van de meest begunstigde natie, zouden de lidstaten van de E.V.A. en de andere derde landen, die belangrijke uitvoerders zijn van visprodukten naar de E.E.G. eveneens kunnen profiteren van deze tariefvermindering en meer visprodukten kunnen uitvoeren naar de Gemeenschappelijke Markt. — B